

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Ing. K. S.**, zastoupený Mgr. Janem Škopem, advokátem se sídlem Slivenecká 6, Praha 5, proti žalovanému: **Český úřad zeměměřický a katastrální**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 1. 2014, č. j. 10 A 22/2013 - 75,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 19. 9. 2012 u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2012, č. j. ČÚZK-15309/2012-14/R, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích ze dne 25. 5. 2012, č. j. ZKI-O-18/78/2012, a odvoláním napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 A 54/2012 – 15, věc postoupil Krajskému soudu v Českých Budějovicích, jenž žalobu rozsudkem ze dne 29. 1. 2014, č. j. 10 A 22/2013 - 75, zamítl.

Proti označenému rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž uvedl, že ji opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v projednávané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Z údajů na doručence (č. l. 85 spisu krajského soudu) vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručován prostřednictvím provozovatele poštovních služeb do vlastních rukou

na adresu jeho bydliště označenou v žalobě v souladu s § 49 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že zde stěžovatel nebyl dne 17. 2. 2014 zastížen, byla zásilka téhož dne uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb [§ 49 odst. 2, 3 písm. a) o. s. ř.]. Stěžovateli byla zároveň zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si zásilku obsahující napadený rozsudek krajského soudu v zákonem stanovené desetidenní lhůtě nevyzvedl, nastaly tedy účinky fikce podle § 49 odst. 4 o. s. ř., podle něhož platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Dne 28. 2. 2014 byla zásilka v souladu s § 49 odst. 4 větou druhou o. s. ř. vložena do stěžovatelovy poštovní schránky.

Byť tedy stěžovatel údajně převzal napadený rozsudek krajského soudu až dne 6. 3. 2014, jak uvedl v kasační stížnosti, za den jeho doručení se v souladu § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. považuje desátý den od uložení zásilky, tj. čtvrtek 27. 2. 2014.

Lhůta k podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. uplynula ve čtvrtek dne 13. 3. 2014. Stěžovatel však podal kasační stížnost osobně u krajského soudu až v pondělí dne 17. 3. 2014, tedy opožděně. Jako opožděné je třeba hodnotit i následné podání stěžovatelova zástupce označené rovněž jako kasační stížnost a adresované přímo Nejvyššímu správnímu soudu, neboť bylo předáno k poštovní přepravě až dne 18. 3. 2014.

Nad rámec uvedeného konstatuje Nejvyšší správní soud, že v daném případě nemůže na závěru o opožděnosti kasační stížnosti nic změnit ani skutečnost, že stěžovatel podáním doručeným krajskému soudu dne 6. 3. 2014 (č. l. 91 spisu krajského soudu) sdělil krajskému soudu novou adresu pro doručování odlišnou od místa svého bydliště. Toto podání učinil stěžovatel až poté, co nastala fikce doručení napadeného rozsudku podle § 49 odst. 4 o. s. ř. Sdělení nové adresy pro doručování, proto nemůže mít žádný vliv na účinnost doručení rozsudku na adresu bydliště, kterou stěžovatel uváděl v průběhu řízení před krajským soudem.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. dubna 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu